

Stichting Garantiefonds Reisgelden

T.a.v. de directie en het bestuur
Admiraliteitskade 73 B
3063ED Rotterdam

Joure, 30 maart 2021

Betreft: reactie op uw e-mail van 26 maart jl.

Geachte heer 10.2.e , Beste 10.2.e ,

Dank voor de reactie van SGR welke wij op vrijdag 26 maart jl. per e-mail hebben ontvangen. Voordat we inhoudelijk reageren, zouden wij hierbij een dringend beroep willen doen op SGR om samen met ANVR en EZK met ons om tafel te gaan om de problematiek toch nog eens goed te bespreken. Want wij denken oprecht dat er in de redenering van SGR een paar essentiële onjuistheden/inconsequenties zitten. Met het uitwisselen van schriftelijke standpunten komen wij niet veel verder, zo is de indruk. Terwijl wij wel met elkaar verder moeten en willen. Ik hoop van harte dat SGR deze handreiking aanneemt. Wij vinden het onwenselijk om dat per individueel geval te doen, omdat wij menen dat in elk geval binnen retail niet gezegd kan worden dat er ongelijke gevallen zijn, die dus ongelijke behandeling behoeven.

Onderstaand tref je onze reactie aan waarvan wij een afschrift zullen doen toekomen aan zowel ANVR als onze gesprekspartners bij EZK.

1 Timing

Je beklagt je in de brief over onze brief aan EZK. Het is correct dat DTRU op 11 maart jl. een brief heeft gestuurd aan het Ministerie EZK. Wij hebben daartoe na zorgvuldige afweging besloten onder meer na de Teams call tussen DTRU en SGR van 9 maart jl. met als basis de vragen die DTRU schriftelijk aan SGR heeft voorgelegd op 3 maart jl. Anders dan SGR zijn wij van mening dat die brief zeer wel heeft bijgedragen aan de voortgang, en anders in elk geval aan het verkrijgen van duidelijkheid. Pas na die brief en het erop volgend kort geding is überhaupt enig inzicht verschaft in waar EZK en SGR staan in het proces met Brussel. Wij hebben juist moeten vaststellen dat ondanks de aanwezigheid in werk- en stuurgroepen, bij herhaling onvoldoende duidelijkheid is gegeven en bij de opzet en uitvoering van het voucherfonds onvoldoende rekening wordt gehouden met de belangen van de Retail.

2 Toegankelijkheid fonds

Wij nemen kennis van de bevestiging dat door SGR-deelnemers uitgegeven vouchers door SGR worden gegarandeerd en dat het in dit opzicht voor de consument geen enkel verschil maakt wie (deelnemende organisator of deelnemende retailer) de voucher heeft uitgegeven. Dat betekent dat alle uitgegeven vouchers zijn gedekt onder het garantiestelsel van SGR. SGR stelt verder dat het Voucherfonds er niet is om bedrijfsfinanciering te geven aan bemiddelaars, omdat klantgelden gebruikt c.q. misbruikt zijn voor verliesfinanciering van de eigen onderneming of aflossing van andere schulden. Wij vragen ons af waarom SGR deze vraag alleen stelt ter zake van de bemiddelaars? Van wat voor type financiering zou er dan sprake zijn bij organisatoren? Ook voor reisorganisatoren is het voucherfonds een pure kwestie van verliesfinanciering, omdat de aanbetalingen van klanten zijn aangewend voor betaling van andere schulden. Als dat niet zo was, was er helemaal geen voucherfonds nodig.

De impact van de COVID-19 pandemie is voor de gehele reissector dusdanig dat geen enkele SGR-deelnemer in staat is om voldoende omzet te genereren om zijn kosten te dekken, laat staan winst te genereren. In alle gevallen zal derhalve sprake zijn van verliesfinanciering. Vandaar ook de noodzaak voor een Voucherfonds wat toegankelijk is voor alle SGR-deelnemers ter voorkoming van een koude sanering in de sector en daadwerkelijk kan fungeren als Lender of last resort. Bij die financieringsrol kan de SGR niet uitgaan van de uitgangspunten van de SGR als garantiefonds, want die staan hier haaks op en pakken in de huidige crisis verkeerd uit. Een garantiefonds moet immers juist geen grote risico's lopen, terwijl een 'bad bank' per definitie een risicovolle financiering verstrekt, want de lening wordt verstrekt aan een bedrijf in zwaar weer.

3 Voorwaarden Voucherfonds

Vanuit de achterban van DTRU hebben wij inmiddels diverse meldingen van (voorlopige) afwijzing ontvangen. SGR geeft deze meldingen uitsluitend telefonisch door en laat daarbij een schriftelijke bevestiging c.q. onderbouwing achterwege. Duidelijk wordt daarbij dat SGR kennelijk niet in staat is om 2 taken gelijktijdig te vervullen, te weten enerzijds die van garantiefonds en anderzijds die van voucherfonds. De rol van garantiefonds prevaleert te allen tijden. De verwijzing naar de Wet op de Reisovereenkomst gaat mank. De vouchers zijn immers niet alleen uitgegeven door reisorganisatoren maar ook door retailers. Vanuit het voucherfonds moet dus gekeken worden naar wie de voucher heeft uitgegeven aan de consument, want die wordt ervoor aangesproken (ongeacht wat de Wet bepaalt). Anders had de SGR niet moeten toestaan dat retailers vouchers uitgaven. Er is dus zeker geen gelijk speelveld.

4 Transparantie

Voor wat betreft je opmerking dat EZK niet toegezegd zou hebben transparant te zullen zijn: dit is zowel in het kort geding bevestigd evenals tijdens de call tussen EZK en DTRU van 22 maart jl. Het zou ook buitengewoon vreemd zijn als EZK niet transparant zou zijn over de voorwaarden, want één en ander is gewoon informatie waar marktpartijen recht op hebben.

Voor wat betreft de verwijzing naar het oordeel in kort geding stellen wij vooralsnog vast dat de rechter in een overigens slechts voorlopig oordeel zich kennelijk onvoldoende rekenschap heeft gegeven van de standpunten van onze kant en specifiek de schema's die betrekking hebben op de geldstromen in de keten.

Voor wat betreft de geschillenbeslechting merken wij op dat zelfs het deelnemersreglement de beroepscommissie niet als exclusieve geschilbeslechter aanwijst. Bovendien is voor een financiering kennis van de reisbranche helemaal niet van doorslaggevende betekenis. Veel belangrijker is het dat de geschilbeslechter gedegen juridische kennis heeft op het gebied van financieringen én volkomen onafhankelijk is (niet alleen van SGR maar ook van de reisbranche als geheel). Wij hebben er vanzelfsprekend geen bezwaar tegen als beroep bij de commissie open staat, maar deze niet exclusief is (net als bij het deelnemersreglement).

5 Overige zaken

SGR stelt dat ook binnen DTRU retailers “zitten” die zich keurig aan de voorwaarden hebben gehouden. Dan is het tegelijkertijd teleurstellend en eerlijk gezegd onbegrijpelijk dat genoemde retailers door zowel SGR als notabene de ANVR ertoe worden aangezet om 100% van de bemiddelingsvouchers voor te financieren in situatie dat de onderliggende reisorganisator(en) nog niet overgaat tot uitbetaling van de B2B voucher in afwachting van de komst van het voucherfonds. Te suggereren dat dit iets is tussen retailer en organisator is echt onbegrijpelijk. Als een reisorganisator niet betaalt op het moment dat deze gehouden is te betalen, handelt die in strijd met het deelnemersreglement en moet de retailer een beroep op SGR kunnen doen. Dat staat los van de vraag of DTRU leden er belang bij hebben een organisator aansprakelijk te stellen. Vanuit DTRU hebben wij er overigens enige tijd geleden al voor gepleit om vooruitlopend op formele goedkeuring vanuit de Europese Commissie de SGR garantie op uitgegeven vouchers eenmalig te verlengen met 2 maanden tot 14 maanden. Dat had cumulatierisico's in de markt kunnen voorkomen en vertrouwen gegeven aan de sector inclusief de consument. Dat SGR nota bene op de dag van het kort geding alsnog besloten heeft om de garantietermijn op uitstaande Corona vouchers met 2 maanden te verlengen zien wij bevestigd dat onze input wellicht toch nuttig is om mee te nemen.

Ook daarom herhaal ik dat DTRU graag met partijen (zowel SGR, ANVR als EZK) om tafel gaat om te kijken naar een passende oplossing voor de gehele sector.

Met vriendelijke groeten,

D-rt Groep B.V. /
D-rt Retail B.V.

Dutch Travel Alliance B.V. Travel XL B.V.

The Travel Company
Direct B.V.

Face2FaceTravel B.V.

Voor deze,

10.2.e

Kopie aan:

- **ANVR:** de heren 10.2.e
- **EZK:** de dames 10.2.e